

beskyldte det nuværende Ministerium for, at det i den Tid, det har staaet for Styret, har bragt Finanserne paa den uheldige Fod, de ere paa i Øjeblikket, for Styrelsen herhjemme har i de senere Aar været meget daarlig. Der har ikke været tilstrækkeligt Overblik over Forholdene, men en Ting er sikker og vis, at vi maa glæde os over, at det ikke var de radikale Tanker paa det finansielle Omraade, der vandt Gehør her paa Rigsdagen f. Eks. med Hensyn til Toldloven. Naar man husker paa, at de Radikale ikke vilde stemme for Toldloven, fordi den ikke i tilstrækkelig Grad bragte Statens Indtægter ned, og derfor undlod at stemme for Toldloven, saa siger jeg: Vi maa prise os lykkelige over, at de Mænds Ord ikke bleve fulgte, de Mænd, som nu sidde ved Styret.

Sluttelig skal jeg sige til den højtærede Finansminister, at naar han sagde, at ved de kommende Valg gaa de Radikale og Socialdemokraterne sammen, saa kunde jeg ønske at vide, paa hvilken Forsvarsplan, det er, at de gaa sammen til Valg. Jeg skulde næsten tro, at det er paa de Radikales. Jeg skulde næsten tro, at Socialdemokraterne ville acceptere de Radikales og gøre det af økonomiske Grunde. Thi de Oplysninger, som jeg tror ere de mest paalidelige med Hensyn til Socialdemokraternes Forsvarslove, om jeg saa maa sige, det vil sige de Love, som de knyttede til Forsvarssagen, ere jo ganske sikkert givne af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der, saa vidt jeg husker, har regnet ud, at disse Love vilde koste en Snes Millioner. Det stemmer vist ogsaa med en officiel Beregning, der blev foretaget af Forsvarsudvalget i Sommer, ganske sikker derpaa er jeg dog ikke. Jeg vil minde den højtærede Finansminister om, at det ærede Medlem for Aarhus nordre (Sabroe) for nogle Aar siden udtalte til Vilhelm Lassen, at han takkede ham, fordi han og andre havde været villige til at lade sig spænde for den socialdemokratiske Plov, men nu behøvedes det ikke mere. Saaledes vil det ogsaa gaa de Radikale, der nu erklære sig villige til at lade sig spænde for den socialdemokratiske Plov. Følgen deraf vil den højtærede Finansminister og det øvrige Ministerium nok komme til at indse.

Finansministeren (Brandes): Jeg nødes til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger). Han vendte tilbage til den Bog, han havde læst med Interesse og Udbytte, den engelske

Legationssekretærs Brochure om danske Forhold. Jeg synes, at det ærede Medlem, hvad der underer mig noget, ogsaa lægger den nuværende Regering denne Pjece til Last. Jeg maa sige, at jeg har ikke kendt den, før den udkom, jeg har ikke haft noget med den at gøre. Jeg har da hverken kunnet fremskynde Brochuren Udgivelse eller kunnet, hvad det ærede Medlem syntes at forlange af mig, faa Bogen undertrykt. Der er i denne Bog ikke andet end faktiske Oplysninger om Danmarks økonomiske Forhold. Hvorledes kan det ærede Medlem mene, at det er noget, der enten kunde være forhindret af den nuværende Regering, eller som Regeringen paa nogen Maade kunde have Indflydelse paa? Og hvis det ærede Medlem ikke mener det, hvorfor bliver det ærede Medlem saa ved med at citere denne Bog eller omtale den? Det forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem siger, at Udlandet faar sine Oplysninger om Danmarks finansielle Forhold gennem denne Brochure. Og hvis det saa var saadan, at den indeholdt en hel Del urigtige Tal, saa kunde jeg begribe det, om han enten vilde bebrejde Legationssekretæren, at han havde skrevet den, eller bebrejde Ministeriet, at det ikke havde givet bedre Oplysninger til Udlandet; men naar en Legationssekretær indsender en Indberetning til sin Regering om, hvorledes Forholdene faktisk ere her i Landet, er det ganske umuligt, at det kan gøres til Genstand for kritisk Omtale fra det ærede Medlems Side. Udlandet er blevet underrettet om de faktiske Forhold gennem denne Bog. Ja, hvad saa? Hvis de faktiske Forhold havde været bedre, havde der staaet lysere Ord, men hvorledes kan det ærede Medlem mene, at Finansministeren er Skyld i, at der staaer rigtige Tal i denne Bog. Derfor synes jeg, at denne Bog, der spiller en saa stor Rolle for det ærede Medlem, efterhaanden burde gaa ud af Lirekassen. Jeg kan ikke se, at der egentlig er videre at gøre ved den.

Altsaa, der er en engelsk Legationssekretær, der har skrevet dette, det er rigtigt, men hvis det ærede Medlem mener, at en saadan Brochure vækker stor Opsigt, tror jeg, han tager fejl. Og hvis det ærede Medlem tænker sig, at Udlandets Pengeinstitutter hente sine Oplysninger herfra, naar vi f. Eks. skulle søge Laan, saa tager han aldeles fejl. De Folk ere langt bedre underrettede om vore finansielle Forhold, end at de skulde søge deres Viden gennem en saadan officiel Oversigt over Danmarks finansielle Forhold, som enhver kan skaffe